

Účastníci : Dana a Míra Koláři (baraka), Petr O.Hnyk a Zdeněk Kubásek (rio/baraka), Jana, Peťáček a Lucka (která nahradila zraněného Frantu Hrníčka) Štěpánci, já (pálavy) a Peťa K.Winkler a jeho Ducato s rekonstruovaným vozíkem (takže nakonec stejná sestava jako loňské zaRaD)

Sobota 18.5. dlouhý přesun

Máme před sebou kus cesty (1.300 km), tak vyrážíme ze Zábřeha po 2hod, až se rozsvítí, tak mi dojde, že jsem zapomněl plecháčkovník, tak na Slovensku kupuji omalovánky s tvrdou podložkou, cena (6€) mne zaskočí, ale Peťa má CD Mrázika pro vnoučata. Hranice jdou poměrně hladce (Hun/Srb 3/4hod, Srb/Blg 20min), byť celníky zaráží Štěpánkovic krabice. Někde v Srbsku odklánějí dopravu z dálnice, protože na ní chybí most, jaksi se na ni vrátíme a projíždíme úsek, který rekonstruují po sesuvech a pokračujeme i novou stavbou včetně tunelu (subterra), stavbaři jsou v klidu, jen někde ukáží kudy ne, jako by nás považovali za tuneláře. Zkratka dobrá, ale stejně máme co dělat, abychom dojeli do Zemeny za světla. Z přehrady moc neteče, ale přítok zprava má dost vody. Zabívakujeme v opravované hale u prostředního mostu a jdeme brzy spát. Krásný měsíček nejen tuto noc.

Neděle 19.5. plavba do neznáma

Ř.Struma 11 °C, úsek Zemen – Raždavica, bez silnice (jediný zdroj uváděl 16km a ww1), tekoucí voda, na několika místech zablokováno stromy, drobné peřejky postupně přibývají, cca ve 2/3 zahlédneme vršek vodopádu a hned za levou zatáčkou je (mýma očima) dvojková peřej, dále následují i souvislejší peřeje (některé dost zavětvené, díky helmo!) cca ww1+ až do Raždavice (byl tam i vodočet, ale foto jsem nenašel), na začátku obce vlevo kempoviště s kajakáři, my končíme po 4,5hod vpravo (vdčt.Boboševo cca 30kkm?). Přesun do Samokova, kde není žádný kemp a rekonstruují centrum, dáváme v Bille krabičky a jedeme se podívat na Černý Iskar, má (krásnou) vodu, tak vyjedeme nad Govedarci k mostu k nějakým zábavním podnikům a vybereme si jeden z mnoha kouzelných kempovacích placů. Večírek s vínem a kytarou. (Řeky mají vodu a Ukulele jsou cca od 2.000mm pod sněhem, tak žádná vyšší turistika nebude.)

Pondělí 20.5. předčasné vyvrcholení ?

Na Černý Iskar sedáme z kempoviště a jedeme pod soutok s Bílým, cca 12km nádherné vody, až ww3, přenášíme nízkou lávku, jednou končím „v lese“, 9°C, 2hod, (12kkm?), zabalíme, ještě za sucha dojedeme do Samokova na krabičky do Billy, za lijáku a bouřky jedeme do Rily (Rilska řeka je tekuté bahno), na monastýr, kdy nás komisi „recepční“ bez rezervace odkáže na hotel (kemp nezná), tak po prohlídce mostku zabereme opuštěný camping „Douncas“ a sejdem se pod duhou na terase.

Úterý 21.5. PH už má větvi dost

Po nočních přeháňkách přichází slunečné ráno. Vyrážíme na Stobské pyramidy, které stihneme těsně před autobusy číňanů a PN (asi školní výlet) a vracíme se k Rilske řece, má trochu méně vody, ale hlavně lepší barvu. Sedáme nad mostem u paneláků, obtížnost opravdu postupně klesá z ww3 na 1, ale větve apod jsou hodně nepříjemné pořád, stupeň s potrubím pod stobským mostem jedou jen Kotlíci, končíme před soutokem, 10km, 10°C, cca 2:15hod. Přesun přerušujeme v Blagoevgradu odbočkou k Bille, která nás zavede na pěší zónu, až s krabičkami v rukou si všímáme těch „hladových výloh“ kolem, tak se projdeme pod deštníky, dáme zmrzlinku a jedeme dál. V sedle Predela 1.140mnm je zima a fronta na vodu, mineme Razlog a Bansko a kempujeme cca 6km před Mestou.

Středa 22.5. další vyvrcholení ?

Ráno ještě kousek popojedeme na lepší nasedací místo, kde při nafukování vydá rio nečekaný zvuk a dochází na náhradní baraku. (Petáčkoví se ulomil zub, ale ty náhradní ještě nevozíme.) Řeka Mesta je zde tekoucí a dost široká, aby ji strom celou nezahradil. Změna přichází za nedlouho, v levé zatáčce vjíždíme do poměrně dlouhé peřeje s největšími vlnami, postupně následují další dvě o něco menší. Za mostem v Meste už jsou peřeje výrazně krotší, je dost vody, tak se dají „šidit“ aby se omezilo vylévání. Končíme za mostem na Bukovo, 11°C, cca 15km, 3:15hod, psaná ww1-2, cca 25kkm? Jedeme do Goče Delčev doplnit interní i externí zásoby. Pak přes sedlo s bojovníkem a suchou pumpu a přes Roženský monastýr (má dřevěné jen pavlače, zbytek je hrázděný) do Melniku na podvečerní procházku s posezením na mojí oblíbené terase. Potom už přes lépe zásobenou pumpu do lidového termálu u Rupite. Postavíme stany a jdeme si užívat (před některými se objevují „želvy“) a pozorovat postupně se

měnící složení návštěvníků. Večírek s vínem a kytarou.

Čtvrtek 23.5. šetříme síly na hokej

Ráno dáváme další koupel (noční mládež vystřídali důchodci) a vracíme se do Melniku na prohlídku pyramid. Je potřeba se dívat pod nohy, nejen kvůli želvám, dojdeme až ke stromu s výhledem na Roženský monastýr, zpět je to snadnější. Jedeme ke Strumě vstříc dešti, prohlédneme katarakt a možná nástupní/výstupní místa, ale chybí chuť jet mj. za deště. Dosud šlo vše podle itineráře, ale už ubývá drive a další dny by byly ještě nabitější. Rozhodnuto : rušíme Strumu (a Sofii) a míříme na sever. Po cestě otevíráme dálnici u Blagoevgradu a v Novim Iskaru konečně dáváme pravou „hladovou výlohu“. Projíždíme kaňonem Iskaru, ověřujeme nástupní místa a dojíždíme do Čerepišského monastýru, nakonec se ubytováváme v pokojíčkách s WC a sprchou. Na západě se blýská a Peťa buduje sportbar (čtvrtfinále 5:1 s Německem).

Pátek 24.5. vzdutí bude !

Ráno je otevřený kostel i hospůdka, zajedeme k vyhlídce nad monastýr, Iskar jedeme od horní přehrady (peřej“S“ je první pod ní), ale u Rebarkova přehlédneme dojezdový praporek a dojedeme na vzdutí spodní přehrady, 18°C, 2,5hod, cca 12km, psaná ww1(3) za nižší vody. Zastávka na jídlo v Montaně a v Belogradčiku stihneme rychloprohlídku pevnosti Kaleto. Vzápětí sestupujeme dolů do města, kam nás láká zvuk balkánských dechovek doprovázejících nějakou lidovou slavnost (že by maturanti?). Po skončení se vracíme nahoru, pojíst a popít na studených schodech ve studeném vánku.

Sobota 25.5. pachatelé se vrací

Noc nám zpestřují pasoucí se koně a končí ji (i přes svoji ohleduplnost) technické služby. Část výpravy jde procházkou kolem do města, přesněji do bufáče na vydatnou snídani. Jedeme dále na sever, po cestě zkusíme řešit „vinetku“ (terminál kaput), ZK předčítá nákupní seznamy ze služebek do NDR (hodné Paměti národa). Ve Vidinském kaufáci přináší snaha utratit zbývající hotovost zajímavé situace. Přejíždíme most (hranice 20min) a jedeme kolem Železných vrat do Baile Herculane do bazénku pod most, kde se po třech letech uzavírá historie putovní kořalky. U odbočky na Šumici Peťa zastaví na biologickou, Ducato se zaboří a pak se stane něco

nevídaného : Peťa pustí za volant místního specialistu, kdo nakonec vyjel snad bude na videu. U Dalbosetu kontrolujeme Neru (77cm) a vyjíždíme na Rovensko. Peťa domluvil ubytování u Mojžíšů, po večeri rychle buduje sportbar na terase obchodu, ale kvalita přenosu i hry nic moc (semifinále 1:5 s Kanadou), vynahradila to kvalita.

Neděle 26.5. slunce je stále s námi

noclehu a snídane zvláště. Krátká procházka vesnicí (Peťa se snaží oběhnout alespoň část známých) a sjíždíme do Sopotu Nou (po cestě brilantní brod, který nikdo ani nemohl stihnout zachytit) k Neře, u mostu je kráva s Rumunem, který nás někam posílá, tak sedáme na přítok, vody je poměrně hodně a je ještě trochu kalná, v každé zatáčce je „vysypaný kladák“, ale nám zase svítí sluníčko, 15°C, 28km, 5hod, psaná ww1. Ze Sasca Montany odjíždíme po 17hod našeho, hranice 20min, po cestě už není žádný sportbar (o bronz 2:3 s Ruskem), i nonstop pumpa může být zavřená, ale Peťu nic nezastaví.

Pondělí 27.5.

V 5hod přijíždíme do Zábřeha.

Sumáře :

Ducato najelo 3.300 km, navigace Kotlíci s podporou PH.

Na vodě cca 93 km, obtížnost ZW až WW3, překvapivě jediné vyklopení PH+ZK na Strumě o větev.

Peníze : doprava 5.000 Kč, další společné náklady 700 Kč/osobu.

Napsal uživatel Ešus

Středa, 05 Červen 2019 05:44 - Aktualizováno Středa, 05 Červen 2019 05:48

Bylo 104 oficiálních plecháčků (včetně místních), spolehlivost čárkování 101 %. Oficiální plastěčky tradičně některým posádkám docházely předčasně, veselé varianty zmizely z trhu. Nejspolehlivější kartáček Kotlíci, největší wi-fi paříči Jana a ZK, nejčastější dotazy : berou karty ? jak to chutná ? Pršelo většinou den-dva před námi (možná díky svíčkám). V Bulharsku časté retardérové přechody. Eurovoleb jsme se zúčastnili jako pozorovatelé. Podařilo se zvládnout techniku distribuce a konzumace vína i na horších komunikacích. Přítel na telefonu nebyl ustanoven.

FWJ al/dys/schiz/aut